

BERG NUUS

DIE BERGKLUB VAN SUID-AFRIKA AFDELING TYGERBERG TYGERBERG SECTION

POSBUS / PO Box 4572
7536 TYGERBERG

Desember 2011

BERGstories

Twee Pieke, Jonkershoek, Stellenbosch
Saterdag 12 Maart 2011

Ons het 8:00 by die Jonkershoek Natuurreseervaat se hek bymekaargekom. Kort voordat die son oor die teetuin opgekom het, het sy lig 'n betowerende stralekrans oor die Pieke geskyn. Ons het met twee bakkies 'n diep ent die reseervaat binnegery – 'n baie welkome meevaller om ons bene 'n bietjie moeite te spaar. Die Benkenstein-broers, Johann en Raymond, het hierdie berge as studente soos die palm van hul hand leer ken toe hul pa die bosbouer daar was. Onder Johann Benkenstein se bekwame leiding het ons as 'n groep van 14 aan die voet van die Pieke begin stap.

Aan die bokant van die bosbouplantasies het ons regs geswenk in Sentraalkloof op wat uiteindelik die gleuf tussen die Twee Pieke vorm. Ons moes met voortdurende sigsag-bewegings ons weg baan oor rotse en 'n rivierloop wat onder heerlike koel bome versteek is. Dit is verrassend om te merk hoe lank en diep hierdie kloof eintlik die berge in strek, want met 'n vêrlangse blik na die Pieke is hierdie kloof skaars sigbaar. Die rotsformasies raak al hoe meer skouspelagtig en indrukwekkend hoe hoër jy in die kloof op beweeg. In 'n hoë denneboom het twee kraaie of dergelike roofvoëls met 'n vreemde kras die wêreld bespied, een selfs onderstebo hangende aan een van die takke! Hoe hoër ons gestap het, hoe stiller het dit geraak en die terrein waarteen ons moes stoei al hoe meer uitdagend. Johann se skoonseun, Cornelius Weyers, het as bergreddingslid 'n wakende oog oor hierdie uitdagende stap gehou.

Aan die eindpunt van Sentraalkloof het ons teen 'n skuinste in die lang gras gaan sit om middagete te geniet. Rondom ons was indrukwekkende afgronde. Die son het net-net sy kop oor die kruin van die linkerpiek gelig wat die lang skaduwees verdryf het. Voordat ons hierdie punt bereik het, het vier van die stappers egter reeds omgedraai.

Ons het regs om die regterpiek begin swenk en die eerste skalieafsettings teëgekom. Die terrein was aanvanklik mak, totdat ons egter links moes draai en **teen 'n rotswand begin uitklouter**. Hierdie was die eerste gevaarlike deel. Die rotswand het maar min vashouplek en mens moet fyn vat en sekuur trap waar die geringste plekkies dit toelaat. Een glipslag hier kan fataal wees! Na 20 meter of meer se klouterwerk het dit weer makliker gegaan. Ons het **oor 'n dun stukkie skalie** verder gestap. Vorentoe moes ons **op 'n dun lysie**** van 'n paar meter (**niks meer as 3 nie**) aanstryk met 'n diep gapende afgrond van honderde meters aan ons linkerkant. Dan klou mens vir jou lewe vas aan al wat rots, graspol of doringbossie is! Na 'n lang strekking van treë wat versigtig oorweeg word kon ons die veiligheid van die nek tussen Twee Pieke bereik. Daarna was dit "plain sailing" om binne enkele minute tot by die baken bo-op die regterpiek te stap.

[Die keer toe ek hierdie stap vir die eerste en beslis die laaste keer gedoen het (ek is maar 'n bang outjie), het ek amper gesien hoe Johann voor my oë na sy dood val op daardie lysie: met die gapende niks hier reg agter hom, het hy sy balans so amper verloor en moes vir 'n benoude sekonde lank met sy

arms roei om sy balans te herstel... en niks daarvan gedink nie!! – Red]

Ons het merendeels onder 'n welkome wolkbedekking gestap, soos met die Israëliete van ouds deur die woestyn, wat ons van oormatige hitte beskerm het. Bo-op die piek was dit ongewoon windstil. 'n Klomp windswaels het heen en weer oor ons koppe kom swiep. Miskien was hulle nuuskierig om die menselewe te sien wat daar bo so 'n skaars verskynsel is. Die 360 grade uitsig vanaf die Pieke is fenomenaal en maak oor en oor op vir die swaarkry om daar bo te kom. Dis 'n bevoorregte ervaring. Die uitsig was tog effens wasig weens vogtigheid in die lug. Oor Worcester se berge het 'n dik bank rook gelê van die brand wat deur die week daar gewoed het. Ons het foto's geneem en die besoekersboek op die piek geteken om te bewys dat ons regtig daar bo was!

Ons roete terug het teen die agterkant van die Pieke oor makliker terrein na die nek van die Langrivierkloof begin. Min het ons geweet dat een van die grootste uitdagings nog voorlê! Ons het teen die **Langrivierkloof se steil graswal** begin afsak. Dis 'n aanskoulike plek met indrukwekkende rotswande wat weerskante die lug in troon.

Hoe verder ons gevorder het, hoe meer het ons steil afgekyk na waar ons moes afstap in 'n kloof wat eerder soos 'n loodregte afgrond lyk! Johann het ons gewaarsku om uiters versigtig te wees..., **omdat mense voorheen al hier na hul dood geval het!** Dit was so steil dat party ouens selfs op hul boude in die paadjie afgeseil het! Toe ons by die boomryke deel van die rivierkloof kom, was die pad kwalik gelyker. Gelukkig kom die bome as handige ankerplekke te pas. Dit het langer as 'n ewigheid gevoel om uit daardie verraderlike kloof te kom.

Almal was onuitspreeklik dankbaar om einde laas weer op 'n gelyk paadjie te kom. Hoewel dit nog 'n redelike ent terug was na die bakkie, het dit darem heelwat minder inspanning geverg. Met sononder was ons klaar gestap. Die laaste sonlig het Jonkershoek se berge baie mooi en romanties laat vertoon in teenstelling met hoe verraderlik hulle kan wees! Ten minste was ons dankbaar om deur Johann se leiding almal veilig deur die berg te gekom het. Niemand het egter sonder skrape en wonde ontkom nie, om nie eens van seer bene en lywe te praat nie! Diep dankbaar dat ons met Cornelius se bakkie die laaste lang ent uit die reservaat kon ry, het ons die stap afgesluit.

Hierdie is voorwaar 'n monumentale stap wat in 'n ander klas as die normale val. Dit moet beslis nie ligtelik aangepak word nie, weens die blootstelling aan gevaarlike afgronde. Met die nodige voorsorgmaatreëls is dit egter 'n onvergeetlike lewenservaring wat 'n mens met trots op sy kerfstok kan aanbring.

Geskryf deur Isak P. Bosman van Stellenbosch.

BETTYSBAAI NAWEEK: 15 – 16 OKTOBER 2011

Die meeste van ons het Vrydag laatmiddag by Gerrit van Zyl-hulle se vakansiehuis op Bettysbaai aangekom. Wat 'n pragtige plek – geleë langs die varswatermeer, met 'n uitsig op die see en aan die anderkant die berge en 'n pragtige natuurtuin met speldekussings en koningsproteas! Die aand het ons as gevolg van die sterk wind binne gebräai en heerlik gekuier.

Saterdag is ons met die motors na die Kogelberg Natuurreservaat, net duskant Kleinmond, waar ons die 24km kringstap van die Kogelberg-roete gedoen het. Van die parkeerterrein lei die roete oor die nekkie en deur Grootbos, 'n pragtige inheemse woud wat jou vir 'n oomblik laat voel asof jy in die Knysna woude beland het. Bo-op die nekkie het die Buckles saam met Maureen Kolles weggedraai op die korter roete terug deur die Harold Porter Natuurtuin, want sy het nie kans gesien vir die 24 km nie. Die res van ons het die langer roete agterom die berg gevolg, wat uiteindelik dan terugswaai om die laaste 7km by die Palmietrivier-roete aan te sluit. Die gedeelte langs die Palmietrivier was pragtig, met volop blomme en die sterk vloeiende rivier in skrilte kontras met die kaalgebrande berge langsaan! Ons was redelik vodde toe ons teen 5 nm uiteindelik by die motors aankom!

Die aand het die Kritzingers by ons aangesluit, nadat hulle eers 'n 50ste verjaarsdagviering moes bywoon. Dit was 'n lieflike windstil aand en ons het buite gebräai – 'n heerlike kuieraand na die lang stap! Later is die Bergklub se sangbundels uitgehaal en het ons lustig al die ou bekende liedjies saamgesing – wat 'n gesellige aand!

Sondagoggend was almal lui om weer te gaan stap en het elkeen besluit om maar sy eie ding te doen. Die Buckles het die halfeindstryd van die Wêreldbeker in Camelot gaan kyk,

terwyl ons na Kleinmond is om by Erica se broer te gaan kuier. Die Kritzingers is terug huis toe, want Gerrit moes die middag nog na Johannesburg vertrek. Japie het besluit om sy broer in Onrus te gaan opsoek.

Nogmaals dankie aan Gerrit en Anneli vir al hul gasvryheid en 'n wonderlike naweek. Hulle woon in 'n stukkie paradys daar op Bettysbaai!

Johann Benkenstein

BERGsosiaal

Lede kuier op Bettiesbaai

Forthcoming Attractions

Die 2012 program is beskikbaar by
<http://tyg.mcsa.org.za/Program 2012.pdf>

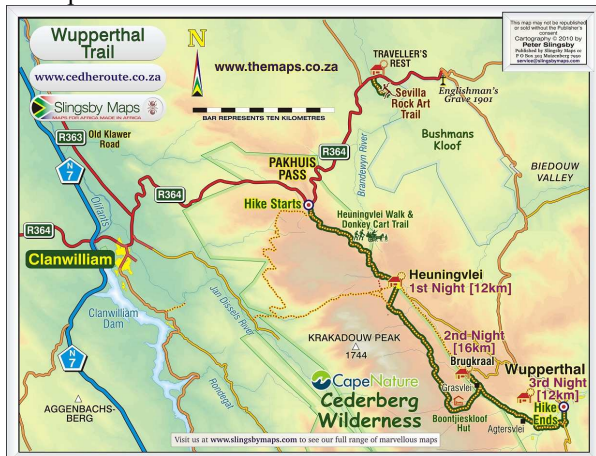
BERGdagboek

CEDERBERG HIKING MAP: Peter Slingsby, with the full cooperation of Cape Nature, is compiling a new map of the Cederberg. They would appreciate it if members would share their expertise and have put up an interactive website page where people can make contributions (eg

confirming names and locations
of significant features):
www.slingsbymaps.com/cederberg-hiking.aspx.

All contributions will be acknowledged in the final product. There is a free, downloadable walking map of the Algeria area on the site that has been drawn in the style they intend to use for the complete map.

Example:

Tsitsikamma staproetes en verblyf

Kontak Martitia
The Village Lodge & Flashpackers
40 Darnell Street
Storms River Village

Tel: [+27 \(0\) 42 281 1438](tel:+270422811438)
Fax: [+27 \(0\) 42 281 1437](tel:+270422811437)

email: res2@stormsrivervillagelodge.com
Website: www.stormrivervillagelodge.com

NB. Alle lede van die Bergklub van SA het toegang tot die biblioteek by die kantoor van die Kaapse afdeling. Hatfieldstraat 97, Kaapstad, 021 465 3412.

Jaarvergadering 2012

Die jaarvergadering is weer op Olive Glen op 28 Januarie 2012.

BERGpitos

“How to get the best of it all? One must conquer, achieve, get to the top; one must know the end to be convinced that one can win the end - to know there's no dream that mustn't be dared. . . Is this the summit, crowning the day? How cool and quiet! We're not exultant; but delighted, joyful; soberly astonished. . . Have we vanquished an enemy? None but ourselves. Have we gained success? That word means nothing here. Have we won a kingdom? No. . . and yes. We have achieved an ultimate satisfaction. . . fulfilled a destiny. . . To struggle and to understand - never this last without the other; such is the law. . .”

— [George Mallory](#),

Bydraes

Enige nuus, menings en interessante inligting is baie welkom. Stuur bydraes in die taal van u keuse. / Any news, views and interesting information welcome. Submissions can be in the language of your choice. Please send contributions to Ferdie Botha at floutingpoint@gmail.com.

The items in this Newsletter are reported in the interest of the Tygerberg Section of the Mountain Club of South Africa. We strive for factual accuracy, but cannot be held liable for any inaccuracies in the information reported.

The views expressed by the authors do not necessarily reflect those of the **MCSA**.

Articles, except reprints from other sources, may be reprinted or cited without permission, provided that the source, **Bergnuus, Tygerberg**, is acknowledged. / Die menings van die skrywers weerspieël nie noodwendig dié van die **BKSA** nie. Artikels, behalwe herdrukke uit ander bronne, mag sonder verlof herdruk of aangehaal word, mits die bron, **Bergnuus, Tygerberg**, erken word.

Word 'n Bergklublid en stap saam!

Explore — Discover — Connect — Protect
Verken — Ontdek — Ontmoet — Bewaar